અજાએબાતે પરસ્તાંન

૨૦૬૨

બાહારીસ્તાંને ઇશ્ક.

નાટક દો બાબકા.

વાસ્તે ગીરોહે, વીકટોરીયા નાટકકે

તાલીફ કીયા

મુનશી માહમુદમીયાં મુતખલ્લુસ બ રૌનકને

ઔર

છાપકે ઇજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આંમકે,

માલેકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

જેહાંગીર બેજનજી કરાંની ઔર કાવશજી પેસતનજી શરાફને

જબાને ઉર્દુ બ હુર્ફે ગુજરાતી.

મુંબઈ,

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭ મરીન સ્ટ્રીટ,

કાવશજી પેશતનજીને છાપા હુએ.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૮૪ ઇંગ્રેજી.

કીમત છે આને.

२०५२

અંજએબાતે પરસ્તાંન

ઊર્ફ

બાહારીસ્તાંને ઇશ્ક.

નાટક દો બાબકા.

વાસ્તે ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે,

તાલીફ કીયા

મુનશી માહમુદમીયાં મુતખલ્લુસ બ રૈનકને

ઔર

છાપકે ઈજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આંમકે,

માલેકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

જેહાંગીર બેજનજી કરાંની ઔર કાવશજી પેસતનજી શરાફને.

જબાને ઉર્દુ બ હર્ફે ગુજરાતી.

મુમ્બઈ,

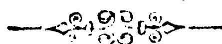
અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં० ૭ મરીન સ્ટ્રીટ,

કાવશજી પેશતનજીને છાપા હએ.

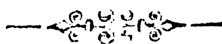
ઈ० સ० ૧૮૮૪ ઈંગ્રેજી.

૨૦૬ર નજ્રતએ નાટક.

સમરવર......................બાહરસ્તાંનકા બાદશાહ, ગુલબદનકા પીદર.
વાલીએ કશમીર..............કશમીરકા શાહ, ગુલબદનકા જુઠા આશક.
શાહે મે આલમ............શાહે ઈરાંન, ગુલબદનકા જુઠા આશક.
શમશાદ......................બાગે ઈરમકા શાહજાદા, આશકે ગુલબદન, મઆશુકે સુનુબર.
મુલ્લાં......................ગુલબદનકા ઊસ્તાદ, શાએરીકા આશક.
શાઅરે શાએરાં...........એક બેવકુફ શાએર, જાહેલીકા આશક.
જંગલીશાહ................એક લુટેરા, ગુલબદનકા જુઠા આશક.
સમનરૂ......................સુનુબરકી બડી બહેન.
સુનુબર......................પરસ્તાંનકી પરી—શમશાદકી આશક.
ગુલબદન...... ....બાહરસ્તાંનકી શાહજાદી, સમરવરકી બેટી, શમશાદકી મઆશુક.
જાહેલી.......................એક બાન વારીસ ઔરત, શાએરે શાએરાંકી મઆશુક.
શાએરી.......................એક બાન વારીસ ઔરત, મુલ્લાંકી મઆશુક.

પરીયેં—દેવ—દરબારી—વગએરાં.

મુકાંમ

પરસ્તાંન—ઈરમ—બાહારીસ્તાંન.

અજએબાતે પરસ્તાન

ઉર્ફે

બાહારીસ્તાને ઇશ્ક.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

પરસ્તાન.

[સુનુબર પરીકા અફસોસ કરના શાહજાદે શમશાદકે લીયે.]

કટેયાંન—ગઝલ.—તમાંમ આલમકે ગુલીસ્તાંમે.—તર્જ.

સુનુબર—

બાગો અએ દીલ મનચે ચારા સાજમ, નહીં તુ ઉસકો કુબુલ હોગા,
ચે તૌર ઉમ્મીદે તો બરઆરમ, વાં હર્ફે મતલબ ફુઝુલ હોગા.
બાગો.

ઓ મન તોરે હટસે લાજ મારી, ગઇ હએ સબને લગાઇ ચોરી,
કે હસ્ત યારે તો ઇબ્ને આદમ, જો કૈસા મુઝકો હુસુલ હોગા?
બાગો.

જફે જમાલે ઓ નુરે વાહીદ, ફઇન સજીદના એલૈહે નરજીદ,
હુએ રૂપવનતા હમારો પીતમ, ન વસ્લ હમકો વુસુલ હોગા.
બાગો.

મરા મી ગોયન્દ હમા પરીજાદ, કયું આદમીકો તુ કરતી હએ યાદ?
અગર ન કાગાકે હન્સા તુ નમ જહાંમે રસવા મલુલ હોગા.
બાગો.

[કઇ પરીયોંકા મઅ સમનરૂકે આંના,
ઓર સુનુબર પર ઇશ્કે આદમજાદ
કે સબબ લઆનતો મલામત કરના.]

જીલા—કલ્યાંન—ગજલ.—બીખરે ચેહેરે પ જ્હો નો.—તર્જ.

સબ પરીયેં—જલ્દ હોજા અએ સુનુબર તુ પરસ્તાંનસે દુર,
હોવેગા વર્ના તેરા જીસ્મ તેરી જાનસે દુર.—જલ્દ.
આદમીજાદસે માલ કર તુ હુવી હએ નાપાક,
પાક હોના હએ તો હો જલ્દ તુ ઇનસાંનને દુર.—જલ્દ.
તુને પરીયોંકો પરસ્તાંકે લગાયા હએ અએબ,
કાંમ યેહ તુને કીયા હાએ! તેરી શાંનસે દુર.—જલ્દ.

જીલા—ઝીન્ઝોટી—ગજલ.—બ મેહેરે ખાલીક.—તર્જ.

સુનુબર—

* ઇલાહી કીસ બેગુનાહકો મારા સમઝકે કાતીલને કુસ્તની હએ,
કે આજ કુચેમેં ઊસકે શોરે બે એપે જમગાન કતલ તની હએ.
ઇલાહી.
ગમે જુદાઇમે ઊસકે જાલીમ, કહું મએં કયા મુઝપે કયા બની હએ,
જીગર ગુદાજી હએ, સીના કાદી હએ, દીલખરાશી હએ, જાં કની હએ.
ઇલાહી.
બશર જો ઇસ તીરાખાકદાંમે પડા યેહ ઊસકી ફરોતની હએ,
વગરના કન્દીલે અર્શમેભી ઊસીકે જુલવેકી રોશની હએ.
ઇલાહી.
ખદંગે મીજગાંસે જોક ઊસકે દીલ અપના સીના સીપર હએ જબસે,
મીસાલે આઇના સખ્ત જાનીસે, સીના દીવારે આહની હએ.
ઇલાહી.

ઝીન્ઝોટી—ગજલ.—દારે ફનાસે દીલકો.—તર્જ.

સબ પરીયેં—

* અવ્વલહીસે બશરકો હએ રગબત ખીલાફસે,
બેતાયા કાંમ મુંહકા શીકમભેભી નાફસે.—અવ્વલહીસે.
ગરદીશ હએ ઊસકી ચશ્મકી કયું તેરે દીલકે ગર્દ,
કાફીરકો કાંમ કાઅબેકે કયા હએ તવાફસે?—અવ્વલહીસે.
બડતી હએ ગાહ નસીબસે ગાહે ફલકસે તુ,
ફુરકતકી રાત કમ નહીં રોજે મુસાફમે.—અવ્વલહીસે.

* યેહ નીશાંનકી ગજલે હજરત મહમ્મદ ઇબ્રાહીમ સાહેબ "જોક" તુતીએ હીન્દુસ્તાનકી જાનના.]

જીલા—ગઝલ.—કયા જરીસી બાતમે.—તર્જ.

સુનુબર—

* મૌતહીસે કુચ્છ ઇલાજે દર્દો ફુરકત હો તો હો,
ગુસ્લે મૈયત હએ હમારા, ગુસ્લે સેહત હો તો હો.—મૌતહીસે.
ગીર પડે હએ આગમે પરવાંનેસા કીસ્મે જઇફ,
આદમીસે કયા ન હો, લેકીન મોહબ્બત હો તો હો.—મૌતહીસે.
આદમીયતસે હએ બાલા આદમીકા મરતબા,
પસ્ત હીમ્મત વ્હે નહીં હો, પસ્ત કાંમત હો તો હો.—મૌતહીસે.
હો તો હો આબાદ કયું કર વ્હે ખરાબ આબાદ દીલ,
ઇશ્કે ગારત ગર અગર દુન્યાંસે ગારત હો તો હો.—મૌતહીસે.

મુસદ્દસ.

સમનરૂ—તેરા ઇશ્ક કેસા હએ વ્હે નાબકાર.
કે માઅશુક તેરા હએ જો ગુનહ્ગાર,
ઊસે કુએદ કરકે કીયા તુને ખ્વાર,
નએ રન્જ સહેતા હએ નીત દીલ ફીગાર,
અરી બુલ હવસ કેસી આશીક હએ તુ!
અએ મુજીએ માહબુબ ફાસીક હએ તુ.

સુનુબર—અગર ઊસકો અપના પસન્દ હએ રકીબ,
તો ઊસકો બના દેંગે ઊસકા હબીબ.
મરીજ હો ગયા જીસકા અપના તબીબ,
વ્હો રશ્કે મસીહાકે હો કર નકીબ.
મીલા દેંગે હમ ઊસકે દીલદારસે,
ન હરગીજ કરેં રશ્ક અગયારસે.

[સુનુબરકા આદમજાદ પર નફરત દીખાંના,
સબ પરીયોંકા ખુશ હો જાંના.]

જીલા—ઝીન્ઝોટી.—પાયા પાયા ફતાહ શએતાન હો.—તર્જ.

સબ પરીયે—

જહે જહે સુનુબર જાનરી, જહે જહે ફીદાએ બનસાંન.—જહે.
આશક વ્હો જો યારકો રખ્ખે, રાજી હમેશાં માનરી.—જહે.

[સબ પરીયોંકા સુનુબરકો શાબાશી દેના.]

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

ફુલવાડી.

[સુનુબરકે હુકમસે કુએદ કીયે હુવે શમ-
શાદકો અપની મઆશુક ગુલબદનકે
લીયે બેકરારી કરતે દીખલાઈ દેના.]

માંડ—ગજલ—આંખોંને તેરે મોહેની—તર્જ.

શમશાદ—બુલ બુલ અએ બાગમાંન રહેગા ફીદાએ ગુલ,
બાઈસ કે ઊસકે દીલમેં ભરી હએ હવાએ ગુલ.—બુલબુલ.
સૈયાદ હુંગા જાગકે મએં હમ કફસ નહીં.
પૈદા ખુદાને મુઝકો કીયા હએ બરાએ ગુલ.—બુલબુલ.
મએં ચાહું કેસા જાબ્રસે તુઝકો સુનુબર અબ,
રોજે અજલસે દીલમે હએ મેરે વીલાએ ગુલ.—બુલબુલ.

[આના સુનુબરકા, ઔર શમશાદકો અપની
મોહબ્બત ફેર દોબારા જીતાના.]

જીલા—ગજલ—મામુર હું શોખીસે.—તર્જ.

સુનુબર—ઊલફત કે ઊઠાએંગે હમ આઝાર કહાં તક?
ફુરકત કે સહે સદમેં દીલેઝાર કહાં તક?—ઊલફતકે.
હું જાન બલબ જલ્દ ખબર લે મેરી જાલીમ,
કરતા રહેગા મુઝસે તુ ઈનકાર કહાં તક?—ઊલફતકે.
કાંટેકી તરાશ સુખ ગઈ એ ગુલેરાઅના,
તુ હોગા ગલેકા ન મેરે હાર કહાં તક?—ઊલફતકે.

કોંસીયા—ગજલ—તુઝકો ગએરોંસે ન મીલનાં—તર્જ.

શમશાદ—
હું તેરે બસમે મએં કાતીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ,
મુઝકો અબ કહેનેસે હાસીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.
લે ચુકી હએ દીલ હમારા ગુલબદન, હમ દે ચુકે,
તુઝસે અબ હોંગે ન વાસીલ, જોતુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.
આંખોંકે રસ્તેસે દીલ આતા નહીં તુઝ પર મેરા,
ચીર કર સીના એ કાતીલ, જો તુ ચાહે કર સીતમ.—હું તેરે.

મજકુર.—તર્જ.

સુનુબર—

તુમસેભી હોગા ન્હો અચ્છા જો તુમ્હે મરગુબ હએ,
ગો રકીબ અપના હએ લેકીન યારસેભી ખુબ હએ.—તુમસેભી.
ગાએબાના કયું ન ઊસકે હમ હો મુસ્તાકે જમાલ,
અપના તુ માહબુબ હએ તો તેરા ન્હો માહબુબ હએ.—તુમસેભી.
ચલ મીલા દેતી હું તેરી ગુલબદનસે મએં તુઝે,
બસ રજા તેરી મુઝે મન્જુર ખુશ અસલુબ હએ.—તુમસેભી.

આસાવરી—ઠુમરી—નાહીરી મોહે નાહીં તુ.—તર્જ.

શમશાદ—કયા દીલ હએ તેરા આફરીં ! આફરીં !
નહીં તુઝસા આલમમે હોગા કહીં—કયા.
ખુદ હસરત સહે, દે રકીબોંકો દાદ,
ગંવારા હરએક કો યહે હોતા નહીં.—કયા.

[સુનુબરકા શમશાદકો કએદસે રેહા કરના, કઇ પરીયોંકા આન કર સુનુબરકે લીયે તાહસીનો આફરીનકા દમ ભરના.]

જીલા—ઠુમરી—પીનો પીની પ્રેમાનન્દ પ્યાલો.—તર્જ.

પરીયેં—હુવી અસ્પે હવસ પર અસવાર,
અએ સુનુબર હએ તુ ખુશઅતવાર.—હુવી.
ફખ્ર હએ તુઝસે હમ પરીયોંકો,
તુઝસે પરસ્તાં હએ ગુલજાર.—હુવી.

[સબકા જાનાં]

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

મહલ.

[આના ગુલબદનકા ગમજે કરતે હુવે.]

કલ્યાન—ગઝલ—રસ્તેમે ફખ્રકે જો હો.—તર્જ.

ગુલબદન—† આઇ બહાર બાગ હએ ફુલા ફલા હુવા,
સાકી કહાં હએ આબ્રે કરમ ઉસકા કયા હુવા.—આઇ.

---

† યહે ગઝલ ફતહે મોહમદ તાઇબકી હએ.

હએ કુહેરકા ર્હે ઠાટ, કીયામતકા બન્દોબસ્ત,
ગેસુ ખુલે હએં, બન્દે કુબા હએ બંધા હુવા.—આધ.
યું તો ખીલાએ ગુન્ચે હજારો નસીમ ને,
એક દીલ મેરાહી થાકે ન ઉસ્સેભી વા હુવા.—આઇ.
હમ બાંકપન દીખાતે યું ફીરતે હએં આજ કલ,
હએ નીમચા ચડા હુવા, તેગા ખીંચા હુવા.—આધ.

[આના મુલ્લાંકા ઔર આદાબ બજાંના.]

મજકુર તર્જ.

મુલ્લાં—દરબાર ચલીયે આએ હએં શાહોંકે એલચી,
શાહજાદા ઊન્પે ભેજો નીગાહોંકે એલચી.—દરબાર.
આએ રશ્કે યુસુફ ઉનકો દે તુ ચલકે આબરૂ,
ચાહતસે આએ હએં ર્હાં ચાહોંકે એલચી.—દરબાર.
દુન્યાંકે બાદશાહ મરે તેરે જમાલપર,
લે ઇશ્ક ઉનકા આએ હએં આહોંકે એલચી.—દરબાર.

દેસ—ગઝલ—ચાહે સૈયાં માર ડાલો.—તર્જ.

ગુલબદન—કયા બલા હએ ઇશ્ક ર્હે જાને નહીં અપની બલા,
ઇસ બલામે ન પડે યા રબ કહીં અપની બલા.—કયા.
અપને આશક આપ હએં હમ, ખુબોંસે મતલબ નહીં,
જાનતે હએં હમ જમાનેકે હસીં અપની બલા.—કયા.
ખતો લબ મેં ગો મસીહો ખીજ્રકા એજાજ હએ,
પર હસીંનો પર નહીં લાએ યકીં અપની બલા.—કયા.

ઝીન્ઝોટી—ઠુમરી—મોરી રાધાને બન્સી ચુરાઇ.—તર્જ.

મુલ્લાં—બાત ર્હે હએ જો તુમકો ગવારા,
તો કહો શાહાસે હાલ સારા.—બાત.
ચીનીઓ તુર્કી ઇરાંનો અફગાન,
સબ હએ ફીદા માહપારા.—બાત.
જાતા હું મએં આના દરબારમે તુ,
મુજરા લે અબ તો હમારા.—બાત.

[જાના મુલ્લાંકા.]

કલ્યાંન—ગ઼જ઼લ—તુમ સલામત રહો.—તર્જ઼.

ગુલબદન—

કએસ લએલીકો કરે શીરીંકો ફરહાદ પસન્દ,
હમકો આતે નહીં ઇસ તરહકે જલ્લાદ પસન્દ.—કએસ.
ક્યા હએં હએવાં જો કરે નાલાંઓ ફરીયાદ પસન્દ,
ગુલ હો બુલબુલકીકો ઔર કુમરીકો શમશાદ પસન્દ.—કએસ.
વ્હો સુલએમાં થે જીન્હે આએ પરીજાદ પસન્દ,
તખ઼તે દીલ હમ ન કભી રખ઼એંગે બરબાદ પસન્દ.—કએસ.
હોવે આશક ન તો માઅશુક કીસીકે હમ હેં ?
હમકો આતા હએ ફકત મજ઼હબે આજાદ પસન્દ.—કએસ.

[સુનુબરો શમશાદકા આના, ગુલબદનકા
શમશાદકો દેખ કર હએરાન હોના.]

મજ઼કુર તર્જ઼.

સુનુબર—ન કીસે આવે ભલા ઐસા તો દીલદાર પસન્દ,
હજ઼રતે મુસાકોભી થા પેકી દીદાર પસન્દ.—ન કીસે.
શાહજ઼ાદાતો ઇરમકા હએ ય શમશાદ હએ નામ,
ગુલબદન ક્યું ન કરે વ્હે ગુલે ગુલજ઼ાર પસન્દ.—ન કીસે.
ઇશ્ક હએ ખાસ અએ નાદાન સીફાતે જાતી,
વ્હો તો કાફીર હએ કરે ઇસકા જો ઇનકાર પસન્દ.—ન કીસે.

[ગુલબદનકા શમશાદકો દેખ કર ફરેફતા હોના.]

બરહુન્સ—ગ઼જ઼લ—ચમને કુચએ જાનાંસે સદા આતી હએ-તર્જ઼.

ગુલબદન—

ક્યા પરીજાદ વ્હે ઇનસાન હએ સુબહાન અલ્લાહ!
ક્યા અદા ઇસકી હએ ક્યા શાન હએ સુબહાન અલ્લાહ!—ક્યા.
હુરકા બચ્ચા હએ વ્હે યાકે હએં ફરજ઼ન્દે પરી,
ખુદકા યા કોઇ ગીલમાન હએ સુબહાંન અલ્લાહ!—ક્યા.

મજ઼કુર તર્જ઼.

સુનુબર—

દીલ ફરેબ ઐસા વ્હે દીલદાર હએ અલ્લાહ અલ્લાહ!
જીસને દેખા વ્હો તલબગાર હએ અલ્લાહ ? અલ્લાહ!—દીલ.
તેરે ઇનકારસે આજ઼ુર્દા હએ શાહે ખુબાં,
ગ઼મજ઼કી ખીંચે ક્યા તલવાર હએ અલ્લાહ અલ્લાહ!—દીલ.

ભએરવી—ગઝલ—લબસે લબ ઓ લાલાર—તર્જ.

ગુલબદન—

§ અલ્લાહ અલ્લાહ ગમઝે ઇસ કાતીલકા મુઝ નખચીર પર,
બાડકા ડોરા શીકન હએ અબરૂએ શમશીર પર.—અલ્લાહ.
જો તસવ્વર જેહનમેં ગુજરાથા બાતીલ હો ગયા,
રોના આતા હએ મેરી તકદીરકો તદબીર પર.—અલ્લાહ.
બાહરે આશક બન ગયા શીરીંન એસામાં વ્હે બુત,
બનતગાનીકા સુખન હએ હુસ્નકી તનવીર પર.—અલ્લાહ.
ખતે રૂખકી યાર પર તોહમત જવાનીમે લગી,
હાશીયા ચડને લગા કુરઆનકી તફસીર પર.—અલ્લાહ.
કીસ કદર માહીર હએં અપને યારસે ગુસ્તાખ હમ,
ઉજ્રપર હએ ઉજ્ર ઔર તકસીર હએ તકસીર પર.—અલ્લાહ.

ઝીંઝોટી—ગઝલ—કીસીકા દર્દ દીલ જાલીમ—તર્જ.

શમશાદ—

‡ મએં તુઝસે કહે નહીં સકતા સુખન એ યાર નાજુક હએ,
ન બાંધ ઇસ દીલકો અપની જુલ્ફસે વ્હે તાર નાજુક હએ.—મએં.
કરૂં મએં હાલ કીસ કીસ તરેહ જાહીર, સખ્ત મુશ્કીલ હએ,
કે દીલસેભી જીયાદા ખાતીરે દીલદાર નાજુક હએ.—મએં.
અદા કર ઇસ ચમનમે નાજાતક આહીસ્તા એ બુલબુલ,
નેહાયત પરદએ ગોશે ગુલે ગુલજાર નાજુક હએ.—મએં.
મુઝે મત હાથસે દે ભુલકર મેરી મોહબ્બત પર,
સમઝ નાદાંકે તારે દોસ્તી બીસીયાર નાજુક હએ.—મએં.

આસાવરી—ગઝલ—ખુદીકી પરસ્તીશ—તર્જ.

ગુલબદન—ન હો ઇશ્ક તુમકો ગંવારા હમારા,
તો દીલ ફેર દો એ દીલઆરા હમારા.—ન હો.
મોહબ્બતકે માઆને હએ વ્હે દીલ રહે એક,
હમારા તુમ્હારા, તુમ્હારા હમારા.—ન હો.
વ્હે જ્હો દોર હએ અપના, અપના ન હોતો,
પરાયા હો કેસા પ્યારા હમારા?—ન હો.
બડે દીલમે મેરે તુ આયા પ કબ હો,
તેરે છોટે દીલમે ગુજારા હમારા?—ન હો.

---

§ શાએરે બખતની જનાબ "માહેર" સાહેબ. ‡ લા આલમ.

બરહુન્સ—ગઝલ.—ગર હમને દીલ સનમકો દીયા.—તર્જ.

શમશાદ—

તસલીમ લે હમારી હમ અએ દીલરૂબા ચલે,
કદમો પ નકુદે દીલ તેરે કરકે ફીદા ચલે.—તસલીમ.
જી ભરકે સએર કૈસી હો ગુલજારે દહેરકી?
મીસ્લે સબા હમ આએ થે મીસ્લે સબા ચલે.—તસલીમ.

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—

આતેહી જાતે હો અજી કયા આએ કયા ચલે?
તસકીન દેને આએ તો ઔર જી દુખા ચલે.—આતેહી.
હમદમ ન જાને દું મએં તુઝે રોઝે હશ્ર તક,
દસ્તે કજા પ કબ્ઝા જો કુચ્છભી મેરા ચલે.—આતેહી.

મજકુર તર્જ.

સુનુબર—

બુતખાંનેસે નીકલ અરે ઘરમે ખુદાકે ચલ,
કાફીર તુ બુત પરસ્તીસે દીલકો ઊઠાકે ચલ.—બુતખાંનેસે.
જબતકકે તેરે યારકી કામાલ કંશીશ ન હો,
તબતક ગલીસે ઊસકી તુ મુહકો ફીરાકે ચલ.—બુતખાંનેસે.

[ગુલબદનકા ઈમ્તેહાંન લેનેકે લીયે સુનુબરકા લે જાનાં શમશાદકો મુસફઅર કરકે ઔર મુતહૈયુર હોનાં ગુલબદનકા.]

જીલા-ઝીન્ઝોટી—ગઝલ.—કયા રંગ બીગડને લગા.—તર્જ.

ગુલબદન—

* કયા આએ તુમ જો આએ ઘડી દો ઘડીકે બાઅદ,
સીનેમે હોગી સાંસ અડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
કયા રોકા અપને ગીરીયાકો હમને કે લગ ગઈ,
ફેર વોહી આંસુઓકી ઝડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
અલ્લાહરે! જોઅફ સીનેસે હર આહે બે અસર,
લબતક જો પહોંચીભી તો ચડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
પરવાના ગીર્દ શમઅકે શબ દો ઘડી રહા,
ફેર દેખી ઊસકી ખાક પડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.
કયા જાને દો ઘડી વ્હો રહા જોક કીસ તરહા,
ફેર તો ન ઠએરે પાવ ઘડી દો ઘડીકે બાઅદ.—કયા.

[જાનાં ગુલબદનકા બેકરારી કરતે હુવે.]

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

દરબાર.

[સબકા મીલ કર સમરવર બાદશાહકી
આમદ ગાંના.]

બરવા—ગઝલ.—કીસ તરહ બાવર કરે.—તર્જ.

સબ—શાહ સમરવર આએ શાખે બાગકી સરખમ કરે,
સર્વ કદ તાઅઝીમ ઉનકી કયું ન ઊઠ કર હમ કરે.—શાહ.
એક જમાંના હુએ નેહાલ ઉનકી નસીમે અદલસે,
નખલે તર સુખે શજરકો આંસુઓંસે નમ કરે.—શાહ.

[આનાં સમરવરકા ગુલબદનકો હમરાહ લે
કર ઔર તખ્તપર જુલુસ ફરમાનાં.]

જીલા ઠુમરી—મએંતો દેસ બ દેસવા ધુંડ ફીરી—તર્જ.

ગુલબદન—
જાને સરજનકો બીસરાએ દીયો, કીત હુએ બ્હો સરજનહાર મોરા.
જાને.
એક નજર દીખલાએ ઝલક, નએન ઢાંપ ગયો હુએ યાર મોરા.
જાને.
સુધ ખોએ ગયો હુએ,દીખા નએનાં, નએન નીન્દ રહી નતો અંગ ચએના
મએંતો રોએ રહી હું દીન રએંના,નાહીં આંસુકા તુટત હુએ તાર મોરા.
જાને.

મઝકુર તર્જ.

સમરવર—
કાહે તલપ તલપ ઘબરાવત હુએ,મોરે તનકે સુખ,મોરે મનકે સુખ.—કાહે.
સોહાવની કન્યા, અબતો બહો, સબ જગ જનકે રાજનકે સુખ.—કાહે.
સીન્ધ રાજકે આએ હલકારે, કશમીર પતીકે પલકારે
તોરે દરસ સરસકે ઝલકારે, બ્હો માંગત હુએ નએનનકે સુખ.—કાહે.
[મુદનાંકા કશમીરકે રાજાકી આમદ ગાનાં.]

જીલા મસનવી—ખુદા રાજાજીકો રખે શાદ કામ—તર્જ.

મુલ્લા—

બડે ઇસ્સે ઇકબાલ મહારાજકે, યેહે વાલી હએ કશમીરકે રાજકે,
તલબગાર શાહજાદીકે હો કર આએ, અબ આગે ઇરાદે જો સરતાજકે.
બડે.

[વાલીએ કશમીરકા આંના ઔર શર્તે આદાબ બજાનાં.]

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—

જરા સચ કહો મેરે સરકી કસમ--મેરે ઇશ્કકા ભરતે હએ આપ દમ!
સુડોલાંસેભી કયા હએ કશમીર ઉજાડ—જો આએ યહાં મુઝપે કરકે કરમ.
ચચાજી કોઇ ઔરકો ઢુંડ લો—ભતીજી તુમારી કહાતી હએ હમ.

મજકુર તર્જ.

સમરવર—બસ અબ તુ અએ બેટી જીયાદા ન બક,
કોઇ ઐસે શાહકોભી દેતા હએ જક.—બસ.
અએ ભાઈ મુઝે આપ કીજે મોઆફ,
બકા ઇસને બેહુદા નહીં ઇસમે શક.—બસ.

કટ્ટયાંન—ગઝલ—મુર્ગ દીલ મત રો.—તર્જ

વાલીએ કશમીર—

ઉસ શકર લબકી ભલા ખાએ ન કયું કર ગાલીયાં,
૧૨૧ [illegible] મીઠી જીસકી જું કન્દે મુકરરર ગાલીયાં.—ઉસ.
[illegible]ાંકી તાઅરીફભી દીલસે ભુલા દી એક લખ્ત,
ઐસી પ્યારી પ્યારી હએ તેરી અએ દીલબર ગાલીયાં.—ઉસ.
એક ગાલી દુસરીકી રખતી હએ કયું મુન્તઝીર!
અએ પરીપએકર લબાલબ મુંહમે તુ ભર ગાલીયાં.—ઉસ.
દદ તેરી ગાલીયાં સબ હએ હમારા દીલ વસીઅ,
તંગ આઇ તેરે છોટે મુહંકી અન્દર ગાલીયાં.—ઉસ.

જીલા-ગાડા—ગઝલ.—અરે મોહે છાંડ તુ કહાંધરે.—તર્જ.

ગુલબદન—

જ્હો મસલ હએ માન યા મત માન હએં મહેમાન હમ.
ડોકરોંસે લાએ હજરતકા બજા ફરમાન હમ.—જ્હો.
બારે નાજ અપના હએ બાગી દપ મરોગે બોઝસે,
અએ ખમીદા કદ ન સમઝે કયું તુમ્હે નાદાન હમ ?—જ્હો.
ઘાંસસી દાડી હએ મુંહપર તીસપર હએ ચરનેકા શૌક,
અએ જનાબેઆલી તુમકો સમઝેપે ઈનસાંન હમ.—જ્હો.
જાઓ યાંહાંસે સીધે સીધે અએ ખમીદા કદ શીતાબ,
થુક દેંગે વર્ના મુંહપર આપકે ઈસ આંન હમ.—જ્હો.

મજકુર તર્જ.

વાલીએ કશમીર—

હમ વસીએ જઈ મીલને આએ કયું કમ જઈસે,
દોનુ મુંહ માલતે હએ જો મીલતા હએ જઈ હમ જઈસે.—હમ.
હુસ્નકે દો કતરોંસે જીનકા કે છલકે જઈ દીલ,
ઈશ્ક કબ મજરૂફ હોગા એસે બરહમ જઈસે.—હમ.
માદદા હએવાનકા હએવાંસે હોતા હએં રૂજુઅ,
આદમીકે બરચે સબ મીલતે હએ આદમ જઈસે.—હમ.
અએ સમરવર શાહા હમ જાતે હએં લો તસલીમ તુમ,
જક ઊઠાઓગે મગર યેહે દુખ્તરે કમ જઈસે.—હમ.

[જાનાં વાલીએ કશમીરકા પેચોતાબ ખાતે હુવે,
મુલ્લાંકા શાહે ઈરાનકી આમદ શાનાં.]

પાહાડી ઝીન્ઝોટી—ખુશીસે કાટ લે દીલદાર.—

મુલ્લાં—અલમદારે ઓશુદ બરજીસો કએવાં,
કે આમદ સાહેબે આલમ જે ઈરાં.—અલમદારે.

બરાએ ઊ સઝાવારસ્ત તાઅઝીમ,
કે તાઅઝીમશ કુનન્દ શાહાને દૌરાં.—અલમદારે.

[સાહેબે આલમકા આંના, ઔર તાઅઝીમ બજા લાના.]

જીલા બરહન્સ—ગઝલ—ગારમે ગમકે તુ આફેર.—તર્જ.

સાહેબે આલમ

|| મુએસર કરદમ સુરીદ અમ્મા ખીયાલત દર સરસ્ત,
અઝગરે પીનહાં તહે ઈં તોદએ ખાકસ તરસ્ત.—મુએસર.

ગર મોહબ્બત દરમીયાં આમદ તકલ્લુફ ગો મબાશ,
શીરે માદર દર હલાવત બેનીયાઝ અજ શકકરસ્ત.—મુએસર

અઝ ખદંગગત મુરગે દીલ પહેલુ તબરકશ મીજનંદ,
કજદરૂં યક દસ્તા પએકાં વજબીરૂં મુસ્તે પરસ્ત.—મુએસર.

બરતા શુદ હરચન્દ દુર યક બાહરે માઅની હાતોરા,
માઅનીએ મરદુમ હબાબો માઅનીએ મન ગૌહરસ્ત.—મુએસર.

બાતો શીરીંરા નસનજદ કોહકન દર દીલબરી,
દર તરાજુ ગર્ચે યકસુ સંગ યકસુ ગૌહરસ્ત.—મુએસર

ભએરવી—ઠુંમરી—રાજ પુત લાવે રસીયા.—તર્જ.

ગુલબદન—

મોહબ્બતકા ન્હેભી ભલા કોઇ સીન હએ,
જુદાઈકી રાતેં હએ મરનેકા દીન હએ.—મોહબ્બતકા.
બ ઈ રીશો ફીશ મુઝસે આએ બ્યાહાને,
હયાભી તુમ્હારી કોઇ શર્મભી ન હએ,
અએ અબ્બા ન્હે મુઝસી પરીપર હએં આશક,
ખમીસ ઈનસે નાદીમ,ખજીલ ઇનસે જીન હએ,
કીયાસ આપકાહી બસ અબ મુમતહીન હએ.—જુદાઈકી.

કલ્યાંન—ગઝલ—બયાં કરતો હમસે—તર્જ.

સમરવર—મએં તંગ આ ચુકા તુઝસે અએ ગુલબદન,
નહી શાયાં ઇસ શાહાકે ન્હે સુખન.—મએં.
ન્હે હએં સાહેબે આલમ અએ બેખબર,
કહાતે હએં ઇન રોજોં શાહેજમન.—મએં.

|| ન્હે ગઝલ જનાબ મોઅઝ્ઝના અલકાબ મીરજાં બેદીલ સાહેબ મલેકુશ્શોઅરાએ સલફે ફૈસકી હએ.

મજકુર તર્જ.

ગુલબદન—હો શાહે જમીં યા શહે આસમાં,
નહીં માનતી મએં કીસીકીભી હાં?—હો.
પીદરસા મેરે હએ સીનો સાલ ફેર,
કયું દુખ્તરસે આએ બ્યાહાને યહાં?—હો.

[નાદીમ હો કર સાહેબે આલમકા સર ઝુકનાં.]

ભએરવી ગઝલ—ગુલ ગુલે શએદાને પુછા.—તર્જ.

સાહેબ આલમ—

નાઉમીદ અજ દરગહત અએ શાહે ખુબાં મી રવમ,
આમદા બુદમ મન ઇંજા શાદો ગીરીયાં મી રવમ.—નાઉમીદ.
અએ બુતે કાફીર અદા મન કર્દાઅમ અજ તો વફા,
તાકએ જેતો બીનમ જફા અએ નાં મુસલમાં મી રવમ.—નાઉમીદ.
રહમે ન દારી સીનઅત ઇં આદતે દેરીનાઅત,
તંગ આમદા અજ કીનઅત મન સુએ ઇરાં મી રવમ.—નાઉમીદ.

[જાનાં સાહેબે આલમકા નાસીપાસ હો કર
ઔર મુલ્લાંકા જંગલીશાહ ઔર શા-
એરે શાઇરાંકી આમદ જીતાંના]

પાહાડી ઝીંઝોટી—અગર તુને દમે ઇન્કાર મારા.—તર્જ.

મુલ્લાં—ખુદા શાહકો હમેશાં શાદ રખ્ખે,
દમે માહશર તલક આબાદ રખ્ખે.—ખુદા.
અજબ આયા હએ એક ઓરભી નમુના,
પસન્દ ઉસકો કહીં જલ્લાદ રખ્ખે.—ખુદા.

[આના જંગલીશાહ ઔર શાએરે શાઇરાંકા.]

બીલાવલ—ગઝલ—આવો પીતમ આવો પીતમ—તર્જ

શાઅરે શાઅરાં—

શાએરે સદ શાએરાં હું. શાએરાને શાઇર હું,
રખતા અપને જીમેં ગુમાં હું, શાએરાને શાઇર હું.—શાએરે.
અફસહુલ ફુસાહા નામ મેરા, અબલગો બુલગા કામ મેરા,
શીરીં સુખન મએં જાદુ બયાં હું, શાએરાંને શાઇર હું.—શાએરે.
જંગલકે યેહ શાહ જંગલી, મએં હું શાઇર વાહ જંગલી,
ઇન રોઝોં સાહબાંને જમાં હું, શાએરાંને શાઇર હું.—શાએરે.

અબીયાત.

સમરવર—હુવા સબકો મોઆલુમ ખુદ અક્લસે,
કે તુ શાઇર હોગા ઇસી શકલસે.
તરાહકા મએં દેતા હું મીસરા તુઝે,
બતા મીસરએ સાની કહે કર મુઝે.

સુદસ.

તુઝકો અએ આહમક ન યું કરની હીમાકત ચાહીયે,
શાએરાંને શાઇર-એહે હીમાકત કરનેકોભી કુચ્છ લીયાકત ચાહીયે.
જંગલીશાહ—શાએરાને શાઇર અબતો તુઝકો ખલઅત ચાહીયે,
શાએરાંને શાઇર-જંગલીશાહ સાહેબ, તુમ્હારી બસ ઇનાયત ચાહીયે.
મએંને તુમકો ઇશ્કે શહેજાદીમે જો લીખ દી ગજલ.
ગાઇયે વોહો આપકે મતલબકા હએ યેહી મહલ.

જીલા—ઝીન્ઝોટી—ગઝલ—કોઇ ઘડી ન વસ્લકી.—તર્જ.

જંગલીશાહ—

જેસા ચલાએગી તુ ચલુંગા તમાંમ રાત,
આંખોસે તેરે તલવે મલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
તેરે જગાએ જાગું મએં, તેરે સુલાએ સોઉ,
ખીજમતસે એક જરા ન ટલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
અએ શાઅનાઝ ન પ્યાર કરેગી જો તુ મુઝે,
મએં શમ્અકી તરાહસે જલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
ગઝબા જો તુઝકો નીન્દકા હોગા મેરે સનમ,
મએં નામે વસ્લ તકભી ન લુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
અએ ગુલ જો અપને લાએ મુઝે તુ નીકાહમેં,
ખુશ દીનકો ઓર ફુલા ફુલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.
શાએરાંએ શાએરાંકી યેહે લીખ્ખી હુવી ગઝલ,
ગાગા કે તેરે દીલકો મલુંગા તમાંમ રાત.—જેસા.

ખમાંચ—ગઝલ—આજ કાના મોહે લીનો.—તર્જ.

સમરવર—કર દે યહાંસે દુર દોનુકો અએ આહલેકાર તુ,
જંગલી યેહે ગુસ્તાખકો પચાસ દુરરે માર તુ.—કરદે.
શાએરાને શાઇરકોભી લાત મુક્કો ધોલ દે,
શાએરાંકી સીનામેં ખાલ ઇસકી લે ઉતાર તુ.—કરદે.

મુસદ્દસ.

જંગલીશાહ—સજા દેતે હો મુઝકો ઇસ તોરસે?
ન જાનાં મેરા મરતબા ગૌરમેં.
લરજ જાએગે તુમ મેરે દોરસે,
ન સમઝોંકે કાંમ હએ કીસી ઓરસે,
ચડા લાઉંગા તુમપે જંગલકી ફૌજ,
કરૂં પસ્ત ઉસ્સે તુમ્હારા વ્હે મૌજ.

શાએરે શાએરાં-કહાતા હું મએં શાએરે શાએરાં,
તુ માહ્મુદ હએ ઔર મએં ફીરદોસી હાં?
તેરી હજોમેં ગર જો બોલું જબાં,
તો ફીરદોસીસાહી કરૂં મએં બયાં,
"પરસ્તારજાદા નીયાયદ બકાર,
અગરચે બુવદ જાદએ શહરયાર"
[લે જાનાં ચોબદારકા જંગલીશાહ ઔર
શાએરે શાએરાંકો ધકકે માર કર.]

બએત.

સમરવર—તેરી ખાતીર કીતને શાહ મુઝસે હુવે બેટી ખફા,
દેખુ અબ કૌન આતા હએ હોનેકો તેરા દીલરૂબા.
[મુલ્લાંકા શમશાદ ગવૈયેકે આમદકી ખબર
શાહકો દેના.]

જીલા—અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ—તર્જ.

મુલ્લાં—હુવા કહેતે કહેતે મુઝેભી કુલક,
કે શાહજાદીકે કૈસે હએં મુસ્તહક.—હુવા.
ગવૈયા હએ કયા ઉસકી બુન્યાદ કયા ?
વ્હો શહેજાદીસે બ્યાહે બાત હએ અદક.—હુવા.
[આનાં શમશાદકા તમ્બુરા લેકર.]

ખમાંચ—ઠુંમરી—દરસન બીન અંખીયાં.—તર્જ.

શમશાદ—હએ ઔરભી તો કોઈ ખરીદારોમે,
તેરી જુલ્ફોંકે વ્હોભી હએ મારોમે.—હએ.
તેરા બુલબુલે નાલાં અએ રશ્કે ગુલ,
પડા તડપે હએં ઔરભી ખારોમે.—હએ.
[બાદશાહકા પરેશાંન હોનાં, ગુલબદનકા
શમશાદકો ગવૈયેકે લીબાસમે દેખ કર
હએરાન હોનાં.]

પરદા.

મુટલાં—હોવે શાહજાદીકે જો યારોંમે,
રહે સલીકાથા તાજદારોંમે ?
રહે ગવૈયા હએ જો નીસારોંમે,
તાકે મશહુર હો હજારોંમે,
હમભી હએ પાંચવે સવારોંમે.

બરહન્સ—ઠુંમરી—અએ દાદગર હએ.—તર્જ.

ગુલબદન—મોહેની જાને હએ મોહે પ યારી,
સરસ સુરત રહેતો વોહી હએ પ્યારી.—મોહેની.
રાજ કુંવર થા જોહો રહે હએ ગવૈયા,
જાવત હએ સુધ મારીરે.—રહેતો.

બેહાગ—ગઝલ—હમારી મદરીયાં કૈસે સુની.—તર્જ.

સમરવર—
કયા અએ ગવૈયે શાહજાદીસે કરને આયા શાદી તુ,
મજનુ હએ, યા આહમક હએ, યા વાહશતકા હએ આદી તુ?—કયા.
કૈસે કૈસે શાહે જમાં યહાં આએ હએં રહે કરકે ધ્યાં,
જોહોતો ઊઠા કર જીલ્લત ગએ કયા લેગા મુબારકબાદી તુ?—કયા.

બરહન્સ—ગઝલ—આજકા રહે દીન હએ મુબારક.—તર્જ.

શમશાદ—કાસીદ કીસીકા આતા નહીં હએ ઇતાબમેં,
બાંધી કમર હએ મએંનેતો કારે સવાબમે.—કાસીદ.
બાગે હરમકે શાહાકા શમશાદ હએ પીસર,
કાસીદ મએં બનકે આયા હું ઊસકા જનાબમે.—કાસીદ
ભેજી હએ એક ખ્વાસ કે રકકાસ જોહોભી હએ,
ઉસકા હુનરભી દેખો ન દેખા જો ખ્વાબમે.—કાસીદ.

[આનાં સુનુબરકા બધાવા ફુલોંકા કરતે હુવે
ઔર નાચો ગાનેસે સબ મજલીસકો
દંગ બનાનાં.]

કલ્યાંન—ગઝલ—ડુબ કર દોલમે મેરે.—તર્ઝ.

સુનુબર—

=મીલે ન દુર્દભી સાકીસે યા શરાબ મીલે,
મેરે સવાલકા કયા દેખીયે જવાબ મીલે.—મીલે.

શુગુફતા રૂહ હો ઉસકી મુઝે સવાબ મીલે,
દીલાઉં ફાતેહા બુલબુલકા જો ગુલાબ મીલે.—મીલે.

અજલસે ઉસને દીયા હએ જીસે જો જેબા થા,
ગુલોંકા રંગોબુ સુમ્બુલકો પેચોતાબ મીલે.—મીલે.

ફલકકી ચાલ ન ચલ અએ મહે સીપહેરે જમાલ,
બહોતસે ખાકમેં ઘર ખાનોમાં ખરાબ મીલે.—મીલે.

વ્હો રૂખકો દેખોતો હો હુસ્ને ખાલો ખત મોઆલુમ,
મુતાલેઆ કરો તો મતલબે કીતાબ મીલે.—મીલે.

બેહાગ—ગઝલ—આશકકી યાદ કયું ન કરે.—તર્ઝ.

ગુલબદન—

¶ બરસોંમેં મેરે યારકી લે કર ખબર આઈ,
મુદદતમેં તુ ઓ બાદે સબા રાહપર આઇ.—બરસોંમેં.

અલ માન્નતો લીલાહા હુવે વસ્લકે સામાંન,
લે શાદ હો દીલ મુદદતે હીજરાં બસર આઈ.—બરસોંમે.

યાર આતા હએ,યાર આતા હએ,દીલ કહે ચુકા મુઝસે,
યાં તુઝસે ખબર પેશતર ઓ નામાંબર આઇ.—બરસોંમે.

પુછો ન કોઈ મુઝસે કે કાસીદને કહા કયા,
કુચ્છ અપની ખબરભી ન રહી વ્હો ખબર આઇ.—બરસોંમેં.

દીખલાએ ખુદા ફેર ન તેરે રૂએ સીયાહકો,
કાફુર હો બસ ઓ શબે હીજરાં સહર આઇ.—બરસોંમેં.

= લા આલમ.

¶ ઇસ નીશાનકી ગજલેં જનાબ નવાબ રીંન્દ સાહેબ શાએરે લખનવીકી સમઝના.

કાફી—હોરી—મોરી અંખીયન ફડક રહી—તર્જ.

સમરવર—

મુઝસે કહેતી હય યું બરમલા, અચપલા, કાટું તેરા ગલા.—મુઝસે.
પસંન્દ ઇતને શાહોંકોતો કી ન તુને,
તેરા જી કીધર અબ ચલા.—અચપલા.
એક રન્ડી ઔર એક સાજીન્દા પએગામ,
લાએ તેરા ગમ ટલા.—અચપલા.
ન રહેને ઠીકાં હએ, ન જાને મકાં હએ,
હુવી ક્યું દીવાંની ભલા.—અચપલા.

[સુનુબરકા અફસું કુંકના, મહેલકા ગાએબ હોના, ઔર સામને એક રોશન શેહેરકા નજર આંના.]

જીલા-પાહાડી-ઈંગ્રેજી તર્જ-મેહેર હમપર એ ગફ્ફાર-તર્જ.

સુનુબર—અહો શાહા હએ સુલતાન—હએ મુલ્કબી રીદવાંન,
લાસાની હએ ઇનસાન—તુ માંન યા મત માંન.—અહે.
ઓહો સબકા હએ સરતાજ—કોહકાફ તક હએ રાજ,
ઓહો કૌન હએ જો આજ—ઊસકો ન દેવે બાજ.—અહે.

[સુનુબરકી કરાંમતસે રોશન શેહેર દેખ કર સમરવરકા અપની બેટીકો રોશન શેહેરકે તરફ જાનેકો ઇજાજત દેના.]

સારંગ—ગઝલ—તુમ અપની ચશ્મ મસ્તકા.—તર્જ.

સમરવર—બસ આજહી સીધાર ન કર કલકી દેર તુ,
ક઼ાસીદકે સાથ જા ઇસે ખ઼ાલી ન ફેર તુ.—બસ.
આ઼શક઼ તેરા સમાપ મલક અર્જ પર મલીક,
આ઼લમમે જો જબર હએ, સમઝ ઊસકા જેર તુ.—બસ.
અબ તેરે દર્દો ગ઼મકી મુઝે ફીક્રહી નહીં,
ઘર ઊસકે હરએક એશસે હોવેગી સેર તુ.—બસ.

મજકુર તર્જ.

મુલ્લાં—શાહજાદી સાથ આપકે હમકોભી લીજીયે,
જામે ખુશીકે સાથ ધ્હે જમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

સોહબતકા શોખ્દ આપકી હમપરભી હો અસર,
હો કર ખુશી તો જાતે હો ગમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

જાતે હો તુમ ધરમમે જો ઝગડેકે વાસ્તે,
તો હમસે મુલ્લાં સાહેબ દમકોભી લીજીયે.—શાહજાદી.

ઝં ઝોટી—ગઝલ—એક સબ્જ પરી—તર્જ.

ગુલબદન——રૂખસતકા અએ પીદર ધ્હે હમારા સલાંમ લો,
મુલ્લાં———મુલ્લાંભી જાતા હએ ધ્હે દુબારા સલાંમ લો.—રૂખસત.
સુનુબર——કરકે સલાંમ જાતી હું શાહજાદીકો મએં લે,
શમશાદ——શાહજાદેકે ખુસીર જહાંઆરા સલાંમ લો.—રૂખસત.
સમરવર——દુખ્તર મેરી તુ અમ્નો અમાંમે ગુજાર ઉમ્ર,
શમશાદ——હોતે હએં રાજી હમતો હમારા સલાંમ લો.—રૂખસત.

[સમરવરકા ગુલબદનકો સુનુબરકે હવાલે કરના, સબ આહલેકારોંકા શુક્ર જનાબે બારીમે બજા લાના.]

તમામ હુવા બાબ પહેલા.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

જંગલ.

[હુ.શકલ શાએરીકા ફટે પુરાંને લીબાસ મે દાખીલ હોનાં.]

બીલાવ—તરજીબંદ—અદાએં તેરી ધ્હે જાદુભરી હએરે—તર્જ.

શાએરી—જીસે કહેતી હએ દુન્યાં શાએરી સારી,
જહાંમે ફીરતી હએ ધન રોજો ન્હો મારી.

કરે ઇસ દારમેં કૌન અબ મુઝે પ્યારી,
કે મેરે કદ્રદાનોકી હુવી ખ્વારી,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો કુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો કુલ રફતન્દ."
જ્હો શાઇર આજ કલ દુન્યાંમે હોતે હએં,
જો ઊસ્તાદોંકાભી ઇજ્જતકો ખોતે હએં.
યહે હીન્દી હાએ ! કયા ગફ્લતમેં સોતે હએં,
સુખન જામીકા સુનકે હમતો રોતે હએં,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો કુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો કુલ રફતન્દ."
કીસીકે શેઅર પર રૌનક જો પાતે હએં,
બડહાનેકે એવજ ઊસકો ઘટાતે હએં.
યહે આપ અપનેકો જબ નાહક બડાતે હએં,
તો આજીજ હોકે યહે હમભી સુનાતે હએં,
"હરીફાં બાદહા ખુરદન્દો કુલ રફતન્દ,
તેહી ખુમ ખાનહા કરદન્દો કુલ રફતન્દ."
[આનાં શાએરે શાએરાંકા ઔર શાએરીકો મનાનાં].

કલ્યાંન—ગઝલ—લટકનસે હમ જાતે જંગપર—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—
શાઇર, માહીર, આખોર, જાકીર, કયું ન હોવે નાંમ અપનાં,
શાએરાને શાએર રખ્ખે જબકે તખલ્લુસ આમ અપના.-શાઇર.
શાએરી તુમ હો બેગમ, ઔર મએભી દુન્યાંમે બેગમ,
દેખો દફતર, સબકે અબતર, કરતા હએ અબ કાંમ અપનાં.-શાઇર.
શાઇર મુઝસે નાદીમ હએ ઔર કાજીલ મેરે ખાદીમ હએં,
શાઇર શાઇર શોર હુવા હએ સબમે સુબ્હો શાંમ અપનાં.-શાઇર.

પીલુ—ગઝલ—સભામેં બુલવાકે મુઝે—તર્જ.

શાએરી—કયા જેબ હમસે પાએગા યહે તુઝકો કયા હુવા,
બજમે જહાંમે તુતો ચીરાગ હએ બુઝા હુવા.—કયા.
ફીરઔન ભી યહે, કહેતા હએ મનસુર મએંહી હું,
સબકા કલાંમ દહેરમેં અન્તા અના હુવા.—કયા.
ખ્વાહાંને ખાર ખાર હએં, ખ્વાહાને ગુલ હએં ગુલ,
બાગે જહાંન વકફ અબ હરએકકા હુવા.—કયા.

જીલા-બહુન્સ—ગઝલ.—હમે કીસ રંગકા તેરા.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—

મએં ગુલજારે દુન્યામેં ગુલ હું કે ખાર હું,
બયાં કર ખીઝાં હું યા ફસ્લે બહાર હું.—મએં.
જહાંમે નહીં કોઇ શાએર હમે મુઝસા,
મએં શાઅરાકા સુલતાને આલી વીકાર હું.—મએં.
પડે જંગલમે શહે શાએરોંકા જો આવે,
તો દેને શીકસ્ત ઉસકો મએં અબ સવાર હું.—મએં.

મજકુર તર્જ.

શાએરી—

તુ આપ અપનીહી મારે હમે લાફ હમસે,
ચહાતા હમે ફેર કેસા ઇનસાફ હમસે.—તુ.
નહીં અગરકે હાલ હો કાએલ કાલ,
અએ સીફલે કયા તુ હોગા અશરાફ હમસે?—તુ.
તુ મુજ્રીમ જહાંમે મએં દુન્યાંમે રૌનક,
ગલીજ હોગા તો હોગા કયા સાફ હમસે.—તુ.

જીલા-બરહુન્સ—ગઝલ.—ખબર લેરે મસીહા.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—હુવે હમેં હાએ! હમ બદનામ તુઝસે,
હમે કયા શાએરી થા કાંમ તુઝસે.—હુવે.
બ મુશકીલ તેરેસે હમને વફાકી,
જફાકા સહેલ હમે ઇનઆંમ તુઝસે.—હુવે.
મીલેગા અબ ન તુઝસે તેરા કાફીર,
ગરજ કયા રૌનકે ઇસલાંમ તુઝસે.—હુવે.

મજકુર તર્જ.

શાએરી—જો હમ એસે ખયાલાતી ન હોતે,
સીફાતી તુમમે ફેર જાતી ન હોતે.—જો હમ.
અએ જંગલી તુમમે ગર આ કર ન બસ્તે,
તો ફેર શહેરોંમે દેહાતી ન હોતે.—જો હમ.

[જાનાં શાએરીકા ઝીડક કર શાએરે શાએરાંકા.]

કાફી—હોરી.—રંગ ડારા મોહેકો તુને રંગારી.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—નહીં શાએરી હોતી અએ રામ અફસોસ,
કરે જાકે હમ ઔર કોઈ કાંમ અફસોસ.—નહીં.
તલાશ અબ કરે જાહેલીકો કહીંસે,
મેરી પહેલથી વ્હો દીલઆરામ અફસોસ.—નહીં.
શહે જંગલી હએ વ્હો જો જોહલાકા સુલતાં,
છુડાએગા અપના વ્હો ખુશ કામ અફસોસ.—નહીં.
[આના જંગલીશાહકા પરેશાંન હો કર.]

જીલા—બ્રહ્મન્સ-લાવની.—ગુલ ચમનમે બાચ્છુ.—તર્જ.

જંગલીશાહ—તુ અએ શાએરીકે શાહર રખ હોશીયારી,
ગયા લેકે ગવૈયા મેરી દીલબર પ્યારી.
મએંને ગુલબદનકો દેખા જાતે જાતે,
થા સાથ ગવૈયા ઊસકે ગાતે જાતે.
ચલો ઢુંડે કહીં મીલ જાએ વ્હો આતે જાતે,
હોતી પહેલે ખબર તો ફન્દે લગાતે જાતે.
ઊઠો નીન્દસે કરો અબભી કુચ્છ બેદારી,
ગયા લેકે ગવૈયા મેરી દીલબર પ્યારી.—તુ.

મજકુર તર્જ.

શાએરે શાએરાં—મેરી શાએરીને મુઝસેભી મુંહ ફેરા,
તુમ જાહેલીસે હાથ મીલાદો મેરા.
હમનેરખ્ખે ખીયાલ હએં લાખો ગાને બનાએ,
સબ તુરરે કલગીવાલોંકોભી હરાએ.
પર ન શાએરીકે ધ્યાનમે મજમું આએ,
બસ જાહેલીકો લાયક હમને પાએ.
ચલો જાકે કરે માઅશુક પ અપની ઘેરા.—તુમ.
[જાનાં દોનુકા.]

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

[હૈમકે મીનારેપર ગુલબદનકે આગે ગાતે હુવે દીખલાઈ દેના શમશાદકા.]

કલ્યાંન-કોવાલી- ગઝલ.—આપકા મુહતાજ હું—તર્જ.

શમશાદ—* * ચાહીયે [illegible] જીતના [illegible]હીયે,
[illegible] અગર ચાહુતે [illegible] [illegible]હીયે—ચાહીયે.

[illegible]નેકા તેરે [illegible] સમઝા થા [illegible],
બારે [illegible] [illegible] [illegible]હીયે.—ચાહીયે.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
મુંહ છુપાના [illegible] [illegible] [illegible]હીયે.- ચાહીયે.

ગરીબ [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible]ને [illegible] [illegible] [illegible]—ચાહીયે.

[illegible] [illegible] [illegible] અસદ,
આપકે [illegible] તો દેખ. [illegible]હીયે.—ચાહીયે.

[illegible]—[illegible]—[illegible].

ગુ[illegible] —

* [illegible] [illegible] [illegible] હે.
[illegible] [illegible] [illegible] હે—જો.

[illegible] [illegible] [illegible]
તેરી [illegible] [illegible]—જો.

દીખાકે [illegible] [illegible] તમામ [illegible]
ન દે [illegible] તો [illegible] જલ[illegible]તો હે.—જો.

* * ઇસ નીશાનકી ગઝલેં જનાબ મીરઝા નોશાહ અસદ, દુલ્લાખાંને "ગાલીબ" શાગીરે દેહલીક સમઝનાં.

પીનાદે ઓકસે સાકી જો હમસે નફરત હએ,
પીયાલા ગર નહીં દેતા ન દે શરાબ તો દે.—ન્હો.

અસદ ખુશીસે મેરે હાથ પાંવ ફુલેંગે,
જો ન્હો કહેગા મેરે આજ પાંવ દાબતો દે.—ન્હો.

[સો જાનાં ગાને ગાતે ગુલબદનકા હોજકે
કીનારે પર]

મજકુર તર્જ.

શમશાદ—

¶ સાદાર એક બુતે ગુન્ચા-દહન મુઝકો દીયા,
મેરે અલ્લાહાને બેખાર ચમન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
બોસએ ખાલે પરી લુંગા પેહી હએ તાઅબીર,
ખ્વાબ મેં હુરનેં હએ મુશ્કે ખુતન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
ઓર અલ્લાહાસે ક્યા દોલતે દુન્યાં માંગુ,
પ્હે અતા કમ હએ? બુતે સીમીબદન મુઝકો દીયા.—સાદાર.
નોનેહાલે ચમને હુસ્ન જીસે કહેતે હએં,
એસાહી યાર પ્હે અએ ચર્ખેકોહન મુઝકો દીયા.—સાદાર.

[સુનુબરકા હોજસે નીકલ આનાં]

ઝીન્ઝોટી—બએઠીથી મએં ફાફ્મે.—તર્જ.

સુનુબર—

જાકે અએ શમશાદ અપને મહલકો તુતો સંવાર,
દેખ હમારે જાદુસે ક્યા હોતા હએ ઇજહાર.—જાકે.
ઇસકે પીદરકો ભી બુલાતી હું મએં જા કર વાં,
આજ મીલેગી તુઝસે બેશક તેરી પ્હે દીલદાર.—જાકે.

[શમશાદકા જાના, સુનુબરકા ગાયબ હોનાં
હોજમે, રાહમે મુલ્લાંકા સુનુબરસે અ-
લગ હોનેકે સબબસે જાહેલીકા મુલ્લાંકો
સતાંના, મુલ્લાંકા ઘબરાતે હુવે આનાં.]

પીલુ--કાહુરવા—રો રો કર કયા હાલ બનાયેલી.—તર્જ.

મુલ્લા—

બદસુરત જહો જાહેલી મુજે દાંમમે લાને ચાહે હએ,
પડકે ગલે જહો રન્ડી મેરે કામમે આને ચાહે હએ.—બદસુરત.
મુલસેભી એસી ફાહબાકો ન કુબુલ્લુ મએં થુ થુ,
જી મેરા બસ શાએરી કે દાંમમેં જાને ચાહે હએ.—બદસુરત.

[સીઆહદ્ર જાહેલીકા દાખીલ હોનાં, ઓર
મુલ્લાંકો મનાનાં.]

પીલુ—કાહુરવા—બએઠરે જાની.—તર્જ.

જાહેલી—દેખરે પ્યારે દેખરે-જી તુઝપ નીસારે દેખરે.—દેખરે.
મુલ્લા—-ગૌલ બીયાબાં, દુર હો ઇસ આં,
જાહેલી—ગાલ હમારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—-ડાલ ન જાલા, શૈતાંકી ખાલા,
જાહેલી—બાલ સંવારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—-ડાયની આંખે, નહીં તુઝે તાકે,
જાહેલી—મેરે નજારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—-તંગ કરેગી, જંગસે મરેગી,
જાહેલી—તેરે હએં મારે દેખરે.—જી.
મુલ્લા—-જાહેલી બદ હએ, હમસે તુ રદ હએ,
જાહેલી—તેરે સહારે દેખરે.—જી.

બેહાગ—ગઝલ—મુઝે હાએ તકદીર લાઇ.—તર્જ.

મુલ્લા—મેરેસે અબસ દીલ લગાતી હએ તુ,
ન કરતુતા મુઝકો ખુશ આતી હએ તુ.—મેરેસે.
કસમ ખાકે કહેતા હું અએ ફાહેશા,
જરાભી નહીં મુઝકો ભાતી હએ તુ.—મેરેસે.

મજકુર તર્જ.

જાહેલી—નહીં ભાતે હએં હમ ? નહીં તો નહીં,
હએ મહીંસે ખાલી જમીં તો નહીં ?—નહીં.

નહીં તુઝસા કોઇ ચાહનેવાલા મુઝે,
નીગોડે તુ એસા હસીં ? નહી ?—નહીં.
ફીદા મુઝ પ હએ શાએરે શાએરાં,
તુ ઊસ્સા હએ જોહરા જબીં તો નહીં ?—નહીં.

[જાના જાહેલીકા મુલ્લાંકો ધકકા દે કર.]

બએત.

મુલ્લા—જુસ્તજુમે અબ મેરી માઅશુકકે જાતા હું મએં,
હર તરાહસે શાએરીકો હાથમે લાતા હું મએં.

[જાના મુલ્લાકા ઔર આના જાહેલીકો
લે કર શાએરે શાએરાંકા.]

કાલીંગડા—કાહારવા—દેખો દેખો બગીચેમે.—તર્જ.

શાએરે શાએરાં—

તુઝે તુઝે અએ જાની જીગરમે રખું,
મએં જીગરમે રખું, મએં નજરમે રખું.—તુઝે.
મએંને નીકાલા શાએરીકો તેરી ખાતીર જાન,
જાહેલી મએં તેરી કસમ હું તુઝપરહી કુરબાંન.—તુઝે.

મઝકુર તર્જ.

જાહેલી—

સાથ ચલે ગએ ઊસકે જીસને પકડા અપના હાથ,
બએલ નહીં હએં હમ જો કીસકે હાથમે દેં નાથ.—તુઝે.

શાએરે શાએરાં—

કર બયાં તુ દીલસે મુઝકો કરતી રહેગી પ્યાર,

જાહેલી—

ઊસ પર હોંગે સદકે હમ જો હોગા અપનાં યાર.—તુઝે.

શાએરે શાએરાં—

ખુબ તુને યેહ બાત કહીં હએ વાહરી મેરી જાંન,

જાહેલી—

દો દીન યાં ઔર દો દીન વાં હમ્, એસે હએં મહેમાન.—તુઝે.

[શાએરે શાએરાંકા જાહેલીસે બગલગીર
હોના ઔર જંગલીશાહકા આંના.]

પાહાડી-ઝીંઝોટી—ગઝલ.—જૈસે ઇશ્કકા તીર.—તર્જ.

જંગલીશાહ—મજે આપ અપને ઊડાએગા તુ,
તો કયા ગુલબદનસે મીલાએગા તુ?—મજે.
મીલુ અપની માઅશુકસે જો મએ,
ઇલાજ ઐસા કયા અબ બતાએગા તુ.—મજે.

મજકુર તર્જ.

શાએરે શાએરાં—અરે જંગલીશાહ તુમ સુનો મેરી બાત,
નહીં જાહેલીસી ક્રાસીમે સીફાત.—અરે.
રહે એક બીબી બસ હમે તુમ્હે ઔર હમે,
કયું ઘબરાતે હો ફેર ભલા નેક જાત?—અરે.

[જંગલીશાહકા ગુલદા નજદીક સોઇ હુવી દેખનાં.]

મજકુર તર્જ.

જંગલીશાહ—રહે સોઇ યહાં કોન હમે દીલરૂબા,
અરે જલ્દ ઇસકો યહાંસે ઊઠા.—રહે સોઇ.
વોહી ગુલબદન હમે મેરી જાનેજાં,
મએ જીસકે લીયે ગમમે હું મુબ્તેલા.—રહે સોઇ.

[જંગલી ઔર શાએરે શાએરાંકા ગુલબદનકો ઊઠાને ચહાનાં, સુનુબરકા હોજસે નીકલ કર તાલી બજાંનાં, દો દેવકા નમુદ હોના, સબકા ઘબરાનાં.]

કલ્યાંન.—કમાલ મેહેર.—તર્જ.

સુનુબર—અરે દેવો જલ્દ આવો તુમ,
ઇન સબકો બાંધ લાવો તુમ.
કુબ્જા જો ઇનપે પાવો તુમ,
મુઝકે ઘરમેં જાવો તુમ.

ઇનકો વહાં લે જાઓ તુમ,
ન ઔર કુચ્છભી ખાઓ તુમ.
મેરે હુજુર લાઓ તુમ,
ઇનઆમ તાકે પાઓ તુમ.

[સુનુબરકા ગાએબ હોનાં, દેવોંકા સબકો બાંધ કર લે જાનાં, ગુલબદનકા નીન્દમે બરરાનાં.]

ખ મ્સા.

ગુલબદન—અએ શમશાદ ઇતના તો કર તુ બયાં,
કબ આ. શાહજાદએ દોસ્તીતાં.

[ગુલબદનકા આંખે ખોલ કર ઘબરાનાં.]

અરે હએ! કોઈ નહીં હએ યહાં.
ગએ યા દગા દે ગયા હએ કહાં!
ઇલાહી મેરા કૌન અબ હએ યહાં!

ગીલા—[illegible].—તેરા સર્વસા કદ.—તર્ઝ.

¶ મુઝે દેકે દીલ જાન ખોના પડા હએ,
ગરજ હાથ દોનુંસે ધોના પડા હએ.—મુઝે.
સમઝતેથે હમ દીલ લગી દીલ લગાનાં,
સો અબ જાનકા હાએ રોના પડા હએ.—મુઝે.
મોહબ્બતમે રૂસવાસે રૂસવા હુવે હમ,
જમાનેસે મહરુમ હોના પડા હએ.—મુઝે.
રહે જુદા ફુરકતમે શરમીન્દગી હએ,
મુંહ અશ્કે નદામતસે ધોના પડા હએ.—મુઝે.
કરે ચલકે આબાદ અબ ગોર અએ ચન્દ,
બહોત દીનસે સુના જહાં કોના પડા હએ.—મુઝે.

[જારોજાર રોના ગુલબદનકા ઔર સુનુબરકે બુલાનેસે આના સીપાહીયોંકે હમરાહ સમરવર શાહે જમાનકા, દોનોંકા બગલગીર હોનાં.]

મજકુર તર્જ.

સમરવર—ક્યું રોતી હએ તુ જારોજાર અએ દીલઆરા,
સીતમ એસા કીસને હએ તુઝપે ગુજારા ?—ક્યું.
સુનુબર મુગ઼ન્ની મુઝે લાઇ હએ ય્હાં,
તેરા કરરોફ઼ર મેટી દીખલાને સારા.—ક્યું.

અબી થાત.

ગુલબદન—
હએ મુગ઼ન્ની જાદુગરની, ઔર ગવૈયા જાદુગર,
દોનુ મુઝકો છોડ કર જાતે રહેં હએ અએ 'પીદર.
ઝુઠે થે, મક્કાર. થે, કાઝીબ થે, દોનુ પુર જફ઼ા,
વ્હો પરીથી ઔર થા વ્હો જીન ગુમ હુવે હમકો બનાં.

[સમરવરકા પરેશાંન હોનાં, સુનુબરકા હૌજમેસે નીકલ આનાં.]

ભએરવી.—બીનતી હો મારી.—તર્જ.

સુનુબર—
કીયા તુઝપ કરમ, તુને સમઝા સીતમ,
ક્યું ખાતી હએ ગ઼મ, દેખ જાહો હ઼શમ.—કીયા.
કુચ્છ પડ઼તે હએં હમ, યહાં કરતે હએં દમ,
દેખ મુલ્કે ઇરમ, લે અપના સનમ.—કીયા.

[સુનુબરકા અફ઼સું ફુંકનાં, જંગલકા ગ઼ાએબ હોના, શમશાદકા શાહી લીબાસમે મહેલમેં બએઠે હુવે દીખલાઈ દેનાં એક તખ્ત પર, ઔર ગુલબદનકો દેખ કર બગ઼લગીર હોનાં.]

કલ્યાંન—ગ઼જલ.—દુલહન માગે સંવારન સારી.—તર્જ.

ગુલબદન—॥ ન હમ આતે હસ્તીમે મુલ્કે અ઼દમસે,
તેરા શૌક઼ લે આયા હએ હમકો દમસે.—ન હમ.
તરો તાજા કી કીશ્તે ઊમ્મીદ અપની,
હુવે બાહરાવર ફ઼એજે અબ્રે કરમસે.—ન હમ.

મજકુર તર્જ.

શમશાદ—નહીં મીલતે ગર યાર આ કર તુમ હમસે,
તો દે દેતે જી અપના દુરીકે ગમસે.—નહીં.
પેહી બન્દેકી તો દુઆ થી હમેશાં,
ખુદાયા મીલા દે તુ મેરે સનમસે.—નહીં.
[દેવોંકા લે આના ગીરફતાર કીયે હુવે
જાહેલી ઔર જંગલીશાહકો મઅ
શાએરે શાએરાંકે.]

અબીયાત.

સુનુબર————ક્યું અએ મુજીયો અબ કરોગે ખતા?
જંગલી————હું તાબએ જો ચાહો વ્હો દીજે સજા.
સુનુબર—[દેવકો] ઇસેતો તુ દરીયામે જા કર ડુબા,
[દેવકા લે જાના જંગલીશાહકો
ખીંચતે હુવે.]
શાએરે શાએરાં—અરે હાએ હાએ! ફેરતો મઅંબી મુવા.
સુનુબર-[શાએરે શાએરાંકો] તુ અએ જાહેલ જાહલી બદ સીફાત,
સજા પાતા હએ જાહલીકો દે હાત,
શાએરે શાએરાં-મુરાદ અપનીભી તો થી પેહી હુજુર,
[દોનોકા હાથસે હાથ મીલાનાં, મુલ્લાકા
શાએરીકો લે આના.]
મુલ્લા——મએં લે આયા હું શાએરી રફકે હુર,
સમરવર—ખુશીમે તુ સાથ ઊમ્ર ઇસકે ગુજાર.
સુનુબર-[શમશાદકો] મુઝે હુકમ જાનેકા હએ ગુલઉજાર!
ગુલબદન—તુમ્હે સમઝેયે હમતો ઇનકે હબીબ!
સુનુબર—ભલા ઐસે લાએં કહાંસે નસીબ!
ગુલબદન—અએ શાહજાદે બ્યાહ ઇસ્સેભી મેરે સાથ,
શમશાદ—લો દેતા હું અપના મએ દોનુંકો હાથ.
[શમશાદકા દોનોંકો અપના દસ્તે
મુબારક દેના.]

સમરૂવર—કીયા હકને જૈસા તુમ્હે આજ શાદ,
કીયામત તલક યું રહો બામુરાદ.

જીલા—ઝીન્ઝોટી.—બાદે બાદે સાંવરીયા.—તર્જ.

સબ—

રહો રહો હમેશાં શાદરે, રહો હશ્ર તલક તુમ આબાદ—રહો.
મુશતરીઓ માહ ગુલ વ સુનુબર, રશ્કે કમર શમશાદરે,
ફઝલસે તેરે હમને ખુદાયા, પાઈ અપની મુરાદરે.—રહો.

છપાઈ બાહેર પડીયુંછે.

તુતીનામું

યાને

એક બોલતા પોપટે એક ઓરત આગલ બાવન રાત શુધી કીધેલી દીલપસંદ અને ચાનક આપનારી નજહીક પોનોસો વાતો.

અશલ ઊપરથી સુધરાવીને

છપાવી પ્રગટ કરનાર

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પરેસના માલેકો.

કીંમત સુંદર બાધણી સાથે રૂ ૨.

પોશટેજ આના ૨.

નીચે લખેલા ઠેકાંણા ઊપરથી મલશે.

ફોટ—અલાયનસ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭ મરીન ઇસટરીતમાં કરાફરડ લીલાંઊવાલા ઘેરમાં બાજે મારે.

,,—મી૦ જાંહાંગીર એજનજી કરાંની, પારશી બજાર નંબર ૧૮.

,,—મી૦ દોરાબજી માણેકજી શગાફ, કીંગ બરાખની પાસે.

,,—મી૦ શાપુરજી ફરામજી માદન, બજારગેટ,

ધોબીતલાવ—એરચશા કરાનીની બુક ડીપોમાંથી.

કાલબાદેવી—રામવાડી પાસે દામોદર ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીવાલાની દુકાંનેથી મલસે.

વીકટોરીયા નાટક મંડલીના

ઉર્દુ ગાયણ યુકત નાટકો.

	રૂ.	આ
સીતમે હામાંન	૦	૮
હુમાયુન નાસીર	૦	૪
હીર રાંઝા	૦	૪
બેનજીર બદ્રેમુનીર	૦	૪
પુરન ભગત	૦	૪
હાતમ બીન તએ તથા ભોલે મીયાં	૦	૮
ફીસાનએ અજાએબ	૦	૮
જફાએ સીતમગરી તથા મીયાં પીસુ	૦	૬
ઇનસાફે માહમુદશાહ ગજનવી	૦	૮
જલસએ દીલપસંદ તથા ફરેબી મોહબ્બત	૦	૪
સબ્જપુશ સુલમાન	૦	૪
નુરૂદ્દીન ઔર હુસ્નઅફરોજ	૦	૨
ચમેલી ગુલાબ	૦	૨
જુલ્મે અજલમ	૦	૬
ખાબે મોહબ્બત	૦	૬
સીતમે હામાંન—અજાએબ ઉલફત—હીર રાંઝા—બેનજીર બદ્રેમુનીર અને પુરન ભગત એ પાંચ ખેલોના સાથે બાંધેલી ચોપડીના	૧	૦
જફાએ સીતમગરી—હાતમ બીન તએ અને ફીસાનએ અજાએબ એ તરાગુડે ખેલોના સાથે બાંધેલી ચોપડીના	૧	૦
મીયાં પીસુ ઔર બીબી ખટમલ—નુરૂદ્દીન ઔર હુસ્નઅફરોજ—ચમેલી ગુલાબ—જલસએ દીલ પસંદ—ફરેબી મોહબ્બત અને ભોલે મીયાં એ બધાના સાથે બાંધેલી ચોપડીના	૦	૮

ઉરદુ હરફમાં છાપેલી.

સીતમે હામાન	૦	૬
હુમાયુન નાસીર	૦	૪
બેનજીર બદ્રેમુનીર	૦	૪

ઠેકાણું—કોટમાં; જેહાંગીર બેજનજી કરાણી. નાં૦ ૧૮, પારસી બજાર સ્ટ્રીટ. તથા અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭, નરીમન સ્ટ્રીટ. મુંબઈ.